
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 5/11(47), 62-63

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. W RAZIE ZAWIESZENIA ADWOKATA W WYKONYWANIU CZYNNOŚCI ZAWODOWYCH RADA ADWOKACKA USTALA TERMIN, OD KTÓREGO BIEGNIJE OKRES ZAWIESZENIA, I USTANAWIA Z URZĘDU ZASTĘPCĘ.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 8 września 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w C z dnia 9 czerwca 1961 r. w przedmiocie ustalenia okresu zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych,

postanowił:

odwołanie adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

Uzasadnienie

Adw. X wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29.IV.1961 r., uwzględniającym rewizję Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w C z dnia 18.VI.1960 r., zawieszony został w wykonywaniu czynności zawodowych na okres 3 miesięcy. W związku z tym Rada Adwokacka w C uchwałą z dnia 9.VI.1961 r. ustanowiła zastępcę dla adw. X i ustaliła okres zawieszenia od 1.VII.1961 r. do 30.IX.1961 r.

Adw. X zwrócił się do Rady Adwokackiej w C o reasumpcję tej uchwały przez ustalenie okresu zawieszenia od 1.V. do 31.VII. br., tj. przez ograniczenie zawieszenia do okresu, w którym faktycznie nie wykonywał czynności zawodowych. Ponieważ Rada Adwokacka w C wniosek ten załatwiła odmownie, adw. X odwołał się do Naczelnej Rady Adwokackiej.

Wydział Wykonawczy NRA zważył, co następuje:

Adw. X. w związku z powołanym wyżej wyrokiem Sądu Najwyższego zaprzestał wykonywania czynności zawodowych z dniem 1.V.1961 r. i o tym zawiadomił delegata Rady Adwokackiej w D. adw. Y, Sąd Powiatowy w D i Wydział Finansowy Prezydium PRN w D. Potwierdzają to załączone do odwołania zaświadczenia adw. Y, Prezesa Sądu Powiatowego w D i Wydziału Finansowego Prezydium PRN w D.

Mimo jednak tego dobrowolnego poddania się skutkom związanym z orzeczoną karą, nie można uznać początku zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych od dnia 1.V.1961 r., ponieważ stosownie do § 39 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.III.1959 r. o post. dysc. w sprawach adwokatów orzeczenia w sprawach dyscyplinarnych wykonuje rada adwokacka. Ona więc ustala termin, od którego biegnie okres zawieszenia w wykonywaniu czynności zawo-

wych adwokata, i ona równocześnie ustanawia z urzędu zastępcę dla zawieszono-
go adwokata.

Z tych względów należało postanowić jak wyżej.

2. RADY ADWOKACKIE, JAKO ORGANA ADWOKATURY (ART. 4 UST. 1 U. O U.A.), NIE MOGĄ SIĘ UCHYLAĆ OD UDZIELANIA AKT DYSCYPLI- NARNYCH NA ŻĄDANIE PROKURATORA W ZWIĄZKU Z PROWADZONYM POSTĘPOWANIEM KARNYM.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia
29 września 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pisma
Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 24 lipca 1961 r. o wyjaśnienie zagadnie-
nia udzielania prokuratorowi na jego żądanie akt dyscyplinarnych adwokata
w związku z prowadzonym postępowaniem karnym,

postanowił:

na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 3 u. o u.a. wyjaśnić, co następuje:

Według art. 7 § 1 k.p.k. organizacje społeczne są obowiązane — na równi
z władzami państwowymi oraz przedsiębiorstwami państwowymi i społecznymi —
do udzielania pomocy sądowi i prokuraturze w zakresie ścigania przestępstw.
Obowiązek ten ciąży również na organach samorządu adwokackiego, który sta-
nowi organizację społeczną.

Wykonanie obowiązku udzielania pomocy w zakresie ścigania przestępstw może
przejawiać się w szczególności w postaci udzielania prokuratorowi — na jego
żądanie — do wglądu akt dyscyplinarnych adwokatów.

Wyjaśnienie to, oparte na przepisie art. 7 § 1 k.p.k., dotyczy obowiązku udzie-
lania akt dyscyplinarnych na żądanie prokuratora w związku z prowadzonym
przez niego postępowaniem karnym. Obowiązek ten wypływa także z ogólnej
zasady wyrażonej w art. 2 ustawy o u.a., według którego adwokatura współ-
działa z sądami i innymi władzami w ochronie porządku prawnego Polski Ludo-
wej. Toteż rady adwokackie, jako organa adwokatury (art. 4. ust. 1 u. o u.a.),
nie mogą się uchylać od udzielania akt dyscyplinarnych na żądanie prokuratora
w związku z prowadzonym postępowaniem karnym, a więc w związku ze ściga-
niem przestępstwa będącego czynem społecznie niebezpiecznym, a co za tym
idzie — podważającym obowiązujący w Polsce porządek prawny.

Odrębnym zagadnieniem jest zagadnienie uprawnień Prokuratora Generalnego
(bądź osób przez niego upoważnionych) do wglądu do akt dyscyplinarnych dla
celów postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatowi. Zakres tych upraw-
nień określa § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 marca
1959 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 134) i tylko w tym zakresie przysługują Prokuraturze
uprawnienia w toku postępowania dyscyplinarnego — zgodnie z wyjaśnieniem
Wydziału Wykonawczego z dnia 5.II.1960 r.